

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **DEICHMANN-OBUV s.r.o.**, se sídlem Londýnské nám. 853/1, Brno, zastoupeného Mgr. Tomášem Pelikánem, advokátem advokátní kanceláře PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK s.r.o. se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1, Malá Strana, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 31.3.2011 č.j. 1866-3/2011-130100-21, ve věci zadržení zboží,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Uherské Hradiště (dále jen celní úřad), kterým bylo žalobci zadrženo zboží (obuv) s tím, že bylo označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanou ochrannou známkou X.

Žalobce namítal, že

- 1) rozhodnutí celního úřadu je neurčité a nedostatečné, nesplňuje náležitosti § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen správní řád). Z rozhodnutí není zřejmé, jaká průmyslová práva mají být údajně porušována (ochranná známka není blíže identifikována), chybí konkrétní vymezení skutku. Z opatrnosti žalobce uvedl, že pokud se mělo porušení práv vztahovat k podrážkám zadržného zboží a porušovat tak právo k ochranné známce č. 7497373, nepochybně by to celní úřad v rozhodnutí uvedl;
- 2) aktuálně jsou vedena dvě řízení o výmaz této ochranné známky u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu.

V replice ze dne 1.4.2014 k vyjádření žalovaného uvedl žalobce, že výše uvedená ochranná známka byla dne 6.2.2014 částečně zrušena. Dále uvedl, že podle jeho názoru tato ochranná známka nenaplnuje definici ochranné známky vymezené v zákoně č. 441/2003 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o ochranných známkách).

V replice ze dne 29.4.2014 žalobce uvedl, že pokud byla ochranná známka prohlášena za neplatnou, hledí se na ni, jako by nikdy nebyla zapsána.

U jednání 7.5.2014 žalobce navrhl přerušení soudního řízení s odůvodněním, že v současné době probíhá řízení týkající se výmazu ochranné známky X.

Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že rozhodnutí o zadržení zboží není meritorním rozhodnutím o tom, jakého konkrétního porušení práv duševního vlastnictví se měl žalobce dopustit. Z podaného odvolání i z žaloby je zřejmé, že žalobce si je vědom toho, o jaké porušení se v jeho případě jedná. Účinky zrušení nebo neplatnosti ochranné známky se netýkají rozhodnutí, které nabylo právní moci a bylo vykonáno před nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení nebo neplatnosti ochranné známky. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 7.2.2011 provedl celní úřad kontrolu v prodejně obuvi žalobce ve Starém Městě a dospěl k závěru, že se tam nachází a je nabízena k prodeji sportovní obuv (41 párů více vzorů), která svým provedením budí podezření, že jde o padělky značky X. Celní úřad pořídil fotodokumentaci obuvi (včetně vzoru na podrážce) a rozhodl o zadržení tohoto zboží. Ve výroku rozhodnutí o zadržení ze dne 7.2.2011 je uveden popis a množství jednotlivé zadržené obuvi s tím, že zboží je svým provedením stejné nebo zaměnitelné s registrovanou ochrannou známkou X. V odůvodnění rozhodnutí celní úřad poukázal na provedenou kontrolu v prodejně a citoval příslušná zákonná ustanovení s tím, že nabídkou a prodejem tohoto zboží dochází k porušení ustanovení o zákazu užívání nekalých obchodních praktik. Žalobce v odvolání namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí celního úřadu a poté věcně polemizoval o možnostech porušení ochranné známky X č. X (známka vyobrazuje toliko podrážku boty). V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že rozhodnutí celního úřadu je sice stručné, nicméně svým obsahem neodporuje zákonu a obsahuje náležitosti podle správního řádu. Odvolací orgán vysvětlil, že majitel práva k duševnímu vlastnictví X Inc. požádal celní orgány o přijetí opatření k zabránění porušování práv k ochranné známce, a zdůraznil znění § 23 odst.6 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o ochraně spotřebitele) s tím, že pro účely zadržení zboží postačí podezření z porušování, nikoli prokazatelné zjištění, jak se snaží vydedukovat žalobce.

Podle § 5 odst.2 zákona o ochraně spotřebitele, za klamavou obchodní praktiku se považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.

Podle § 23 odst.6 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, v případě zjištění výrobků nebo zboží, které naplňují znaky porušení ustanovení § 5 odst. 2, je celní úřad oprávněn takovéto výrobky nebo zboží zajistit a následně rozhodnout o jejich propadnutí nebo zabrání.

Podle § 9 odst.1 zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o opatřeních), celní úřad při provádění celního dohledu zadrží zboží podezřelé z porušení práv k duševnímu vlastnictví osobě, u které bylo zboží zjištěno, podle předpisu Evropských společenství, a to bez ohledu na práva třetích osob.

Povahou rozhodnutí o zadržení (zajištění) zboží podle § 23 odst.6 zákona o ochraně spotřebitele se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v souvislosti s řešením otázky, zda takové rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu, a to v rozsudku ze dne 19.12.2013 č.j. 9 As 27/2013-52, v němž mj. uvedl : *Existuje-li podezření, že zboží nabízené k prodeji vykazuje znaky klamavé obchodní praxe (padělku), lze z právní úpravy účinné v posuzovaném období dovodit oprávnění celních úřadů takové zboží zajistit (zadržet) a následně rozhodnout o jeho propadnutí, zabránění či vrácení.*

Jak vyplývá z výše uvedeného, rozhodnutí o zadržení zboží není rozhodnutím o deliktu samotném, je svým charakterem rozhodnutím přípravným, pomocným, které má za cíl zajistit důkazní materiál a dočasně omezit nakládání se zbožím. U takového rozhodnutí tedy postačí existence podezření ze spáchání deliktu.

Na to samozřejmě navazuje také nezbytný rozsah informací v rozhodnutí o zadržení zboží : musí z něj být patrné, na základě čeho vzniklo podezření, jakého deliktu se podezření týká, jakého místa, času a subjektu se podezření týká. Krajský soud shodně s žalovaným našel v rozhodnutí o zadržení zboží všechny tyto informace a jak vyplývá z odvolacích námitek, ani žalobce sám nebyl nijak dezorientován, argumentoval zcela k věci. Shrnutí, rozhodnutí o zadržení zboží není neurčité, je přezkoumatelné, skutek byl (s ohledem na charakter rozhodnutí) vymezen dostatečně konkrétně (nabízena k prodeji sportovní obuv provedením stejná nebo zaměnitelná s registrovanou ochrannou známkou X – aniž by bylo v tomto stádiu nutno uvádět konkrétní číslo ochranné známky). Nebylo zkráceno právo žalobce na efektivní obranu, žalobce podal kvalifikované odvolání, žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Žalobní námitka 1) je nedůvodná.

Podle § 75 odst.1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pokud žalobce tvrdil, že probíhá řízení o výmazu příslušné ochranné známky, případně, že byla později (v roce 2014) částečně zrušena, to jsou okolnosti, kterými se soud v daném přezkumném řízení nezabýval, neboť v době rozhodování správních orgánů v roce 2011 tato ochranná známka platila (resp. nebylo ani tvrzeno něco jiného). Žalobní námitka 2) je nedůvodná. Ze stejného důvodu soud nevyhověl návrhu žalobce na přerušení řízení do doby skončení řízení o výmazu ochranné známky X.

Tvrzením žalobce, že tato ochranná známka nenaplnuje definici ochranné známky vymezené v zákoně o ochranných známkách se soud nemohl zabývat, když jde o opožděně podanou námitku (srov. § 71 odst.2, § 72 odst.1, 4 s.ř.s.).

V souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. května 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu